

вѣдахъ да се движатъ и веригитѣ на втора и трета рота. Това бѣ основата на по-предната верига, защото много бѣха излѣзли отъ строя; веригитѣ се разтегнаха, но командния персоналъ бѣ на мѣстото си, което бѣ забелязано отъ генералъ Драгомировъ. Най-после предните стрелци спрѣха; азъ веднага спрѣхъ и веригитѣ, хората започнаха да се прибиратъ и, следъ две-три такива спирки, веригата се изпълни. Така образуваниѣ вериги започнаха често да спиратъ, дори следъ двеста крачки се зачуха викове „резервъ“ — „резервъ“. Щомъ веригата ми се отправи и тръгна — всичкитѣ вериги скачатъ и бѣгатъ напредъ. Колко време така настѣпвахме — не зная, не гледахъ часовника, но спомнямъ си, че при едно подобно спиране идва при менъ ординарецъ и ми предава заповѣдта на командира на полка: „По-нататѣкъ да не настѣпваме“. Първия, обаче, викъ — „резерва“ азъ така разбрахъ и заповѣдахъ да стане веригата и да тръгне напредъ; а понеже вървѣше ходомъ, то азъ повторихъ заповѣдта. На третата спирка дохождатъ двама ординарци единъ следъ другъ и ми предадоха, че, ако не спра веригитѣ, командирѣтъ на полка ще ме даде въ сждъ.

Азъ се смутихъ, не знаехъ що да измисля, за да върна веригитѣ назадъ — тамъ е почти цѣлата дивизия, а ординарцитѣ чакатъ; най-после съобразихъ: ако бѣ достатъчно да се изправя и тръгна напредъ, за да накарамъ веригитѣ да тръгнатъ напредъ, защо да се не изправя и тръгна назадъ, — и веригитѣ ще тръгнатъ назадъ. „Предайте на командира, че азъ ще върна веригата назадъ.“ Ординарцитѣ заминаха, а азъ изпратихъ до веригитѣ следната заповѣдъ: Щомъ хората извикатъ „резервъ“, всички да станатъ, но вмѣсто напредъ, да отстѣпватъ назадъ — гледайте на мене. Така и стана. Скоро завикаха „резервъ“ и всичко стана така, както предполагашъ. Следъ насъ тръгна назадъ цѣлата линия. Отъ бѣгане азъ се уплашихъ и се питахъ отъ що ме е страхъ; въ това време се задаватъ ординарцитѣ и викатъ: „Спрете се и спрете веригитѣ“. Азъ спрѣхъ, чувамъ гласове: „Какво правите, полудѣхте ли? Следъ васъ тича цѣлата дивизия!“ Нѣкой добави „Кавалерията ще изколи цѣлата дивизия“. Азъ се обръщамъ назадъ и не забелязвамъ никаква кавалерия, но предъ очитѣ